

6870

891 . 99

U - 93

2011

№ 2003

ԳՐԱԴԱՐԱՆ

ԹԱՏՐԵՐԳԱԿԱՆ

17

891.99
493

49

ԳՐԱԴԱՐԱՆ ԹԱՏՐԵՐԳԱԿԱՆ

17

17

63

Յ Ա Յ Գ Ա Թ Ի Թ Ե Ռ Ը

ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՔԵՐԹՈՒԱԾ

ԵՐԿՈՒ ԱՐԱՐՈՒԱԾՈՎ

ԳՐԵՑ

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱԹ

22

ՎՆԵՆԵՏԻԿ — ՍՈՒՐԲ ՂԱԶԱՐ

1920

~~17~~

864

Յ Ա Յ Գ Ա Թ Ի Թ Ե Ռ Ը

Ա Ն Ձ Ի Ն Ք

ՄԻՌՆԻՆԱ ՔՈՂԵ 7 տարեկան

ՄԻՐԹՈ ԿԵՐԱՂԵ 9 տարեկան

Ա. ԱՐԱՐՈՒԱԾ

Փոքրիկ, չբեղօրէն զարդարուած սեւեակ մը: Ընդարձակ, եփեւնոսէ քանդակուած սեղանի մը վրայ կը վառի լամբար մը: Պատեն կախուած է մեծ ժամացոյց մը որ լայնատիր: Բաց պատռահանէն կ'երեւի լուսնկափայլ արծաթ լիճ մը հեռաշոր: Կասկոյտ ցայտալոյսը ողողած է ամբողջ բնօրինակը: Միտնիկա փոքրիկ վարդագոյն օրօրոցի մը մէջ կը քնացնէ իր պոչսրիկը:

Միքո սեղանին առջեւ նստած կը խաղայ պատկերներու թու հետ:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ո՞չ է, Միքիմ, ժամացոյցն ալ կեցեր է:

ՄԻՐԹՈ

Ա՛խ, չեմ գիտեր, ես խաղալէն ձանձրացայ... (պատկերները նետելով կ'ընկողմանի բիկնարուին մէջ)

7864-57

77077 ան

908-878

ՄԻՌԹՈ

Լ՛ուս, Գեո պուպրիկըս մեղմորէն կը քնանայ,
Գիշեր ատեն որքան անոյշ պիտ' ըլլար
Որ երթայինք անոր համար քաղելու
Նէնուֆարներ լիճին վըրայ հեռաւոր...

ՄԻՌԹՈ

Բայց դեռ մայրիկը չէ դարձած գիւղակէն:

ՄԻՌԹՈ

Կը վախնամ գուն, Մերթօ, առանց մայրիկին...

ՄԻՌԹՈ

Ո՛ւ, Միւհինա, մանաւանդ, երբ լուսնկան
Մեր տանիքին վըրայ կ'անցնի ժպտունակ...
Բայց քանի որ կ'ուզես որ մենք ծաղիկներ
Բերենք ազուսր խարտիչահեր պուպրիկիդ,
Պէտք է որ մէկն անոր վըրայ հըսկէ միշտ...
Յետոյ, երբոր արթընալով արտասուէ...

ՄԻՌԹՈ

Մերթօ, Մերթօ, տե՛ս, ճրագին շուրջ...

ՄԻՌԹՈ

Ի՞նչ կայ...

ՄԻՌԹՈ

Տե՛ս:

ՄԻՌԹՈ

Յայգաթիթէն մը... Վիշապ է, Միւհինա...

ՄԻՌԹՈ

Կեցի՛ր:

ՄԻՌԹՈ

Եկո՛ւր:

ՄԻՌԹՈ

Պուպրիկս արդէն քնացաւ...

Բայց անշըշուկ... (Որորոցին վարդագոյն վարագոյրը
քաշելով զայն կ'օրորէ)

Կը վախնամ որ կ'արթընայ...

ՄԻՌԹՈ

Ինչպէս լայն են ոսկի թէկերը, քոյրիկ,
Եւ երկներանգ, ծիածանի մը հանգոյն...

ՄԻՌԹՈ

Բայց լուսամուտը դոցելու է, Մերթօ,
Շուտով:

ՄԻՌԹՈ (պատռահանին առջեւ)

Բայց, տե՛ս, գիշերն այնքան պայծառ է
Որ կ'երագեմ թէ ուրիշներ պիտի գան,
Լիճէն աստին ուրիշ գդեակ չի կայ հոս,
Ու միայն մեր սենեակին ճրագն է պլպլուն
Ոսկեծղալիս...

ՄԻՌԹՈ

Գոցէ, Մերթօ, կը փախչի... (ճրագին
շուրջ դառնալով)

ՄԻՌԹՈ (կը գոցէ պատռահանը)

Ա՛խ, քոյրիկ, թող որ լուսնակին արծաթեայ
Յուլեքրուն հետ մեր ճրագին շուրջը դառնան
Թիթեանիկներ, թիթեանիկներ գեղեցիկ,
Որոնց մասին օր մը մայրիկը պատմեց
Հէքեաթնիկու գեղահըրա՛ն ամենէն...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ի՞նչ պատմեց որ, ես չեմ յիշեր...

ՄԻՐԹՕ

Ա՛խ, ինչպէ՛ս

Կը մոռնաս դուն որ ծաղիկներն այդ թռչող
Աստղերէն վար կ'իջնեն անմեղ շրթներու
Տալով համբոյրը սէրերուն անսահման...

ՄԻՌՆԻՆԱ (ճրագիւն շոշոփ վազելով)

Ի՞նչ փայլփլուն գոյներ ունին իր թւերն,
Ոսկի, արծաթ ընդերուդուած իրարու...
Տեսա՞ր, Միրթօ:

ՄԻՐԹՕ

Ես կը վախճամ որ այրին
Անոր թւերը բոցին մէջ լամբարին...
Ինչպէ՛ս ուժգին կը զարնուի պատերուն...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Եթէ բռնեք, պուպրիկիս հետ միասին
Թո՛ղ քննանայ օրօրոցին մէջ:

ՄԻՐԹՕ (ճրագիւն շոշոփ վազելով)

Ա՛հ

Բռնեցի՛ Ո՛ւ, Դարձեալ փախաւ, այս անգամ
Վարագոյրին ծալքերուն մէջ է պահուած...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Կեցի՛ր (կը քօրռէ շոշաւուռտին քաշիչ ծանր վարա-
գոյրը)

Միրթօ՛, դուն հո՞ն կեցի՛ր, ճրագին մօտ:
Ա՛խ, չըւայ որ իյնայ բոցին մէջ ոսկի...

Քիչ մը պատրոյզն իջեցո՛ւր որ աղօտի
Լոյսը:

ՄԻՐԹՕ (շոյսն իջեցնելով)

Բայց դեռ պահուած է ան կը վախճայ
Գուցէ, քոյրիկ, որովհետեւ չար են միշտ
Փոքրիկ արդաքը, չեն գիտեր որ այնքան
Չքնաղ երանգ մ'է թիթեռները սիրելի...
Կը վախճայ որ կը սղաննենք զինք...

ՄԻՌՆԻՆԱ (վարագոյրը քօրռելով)

Յոգնած է,

Ու չի կրնար գուցէ թռչիլ վերստին:
Ա՛լ չեմ թօթուեր ես վարագոյրն, ըսպանէ՛ք,
Որ ճրագին շուրջ դայ, լոյսին մէջ վառելու
Կախարդական ծխածանն իր թւերուն...

ՄԻՐԹՕ (Սեղանին առջեւ, քիկնարոսին մէջ նստելով)

Այո՛, քոյրիկ, ըսպանէ՛ք:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ես կը կարծեմ

Որ աթոռին վրայ ելնելով կը հասնիմ
Մինչեւ հոն՝ ուր ան թւամփոփ կը մընայ: (Արտաին
վրայ կ'եկնէ)

ՄԻՐԹՕ (Արտաին բռնելով)

Չիյնաս, քոյրիկ:

ՄԻՌՆԻՆԱ (վարագոյրին ծալքերը բռնելով)

Հոս չէ՛, շատ վերն է թառած...

ՄԻՐԹՕ

Հոն չեմ կրնար հասնիլ, եկո՛ւր:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ապասէ,

Յենարանին վըրայ կ'ենեմ, բայց ուժով
Բռնէ ակթուր:

ՄԻՐԹՅ

Կը վախնամ, դժուար է

Այդպէս կանգնել, իջի՛ր քոյրիկ, վար իջի՛ր:

ՄԻՌՆԻՆԱ (վարագոյրին ծալքերոյն մէջ փնտռելով)

Կամաց, Մերթօ, պուլրիկս յետոյ կ'արթընայ:

ՄԻՐԹՅ

Իջի՛ր, կ'ըսեմ, ա՛յ յողնեցար...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Հոս ալ չէ:

ՄԻՐԹՅ

Հոն, շատ վերն է, պատուհանին շատ վերև:
Իջի՛ր շուտով:

ՄԻՌՆԻՆԱ (խնկելով)

Ա՛խ, չի կրցինք բռնել զայն:

Գուցէ փախաւ երազի պէս գեղեցիկ,
Թեթեօրէն, ու զաղտառոյր, փեղկէն դուրս,
Իբրեւ ճաճանջը լուսնակին...

ՄԻՐԹՅ

Մերհինա... (ճրագին շուրջը)

Վազելով խանդավառ)

Հոն է, եկու՛ր ճրագին շուրջն է դարձեալ:
Բայց յողնած է այնքան...

ՄԻՐԹՅ

Զգո՛յշ, երբ բռնես,

Մասներուդ մէջ թևերն անոր մի՛ սեղմեր,
Որովհետեւ ոսկեփուշին կը հասնի...

ՄԻՐԹՅ

Ես չեմ բռներ, կը վախնամ որ կը մեռնի...
Կը վախնամ որ հեքեաթը վերջ կ'ունենայ...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Խեղճ, չե՞ս զիտեր որ զայն պիտի չսպաննենք,
Ու մինչև լոյս պուլրիկիս հետ միասին
Օրրոցին մէջ պիտի պահենք բարութեամբ:

ՄԻՐԹՅ

Զե՛ս մեռնիր, քոյր, երբ էր ոսկի թևերէն
Փախչին գոյները գեղեցիկ, շողողուն...
Որովհետեւ երբ զայն բռնենք, անկասկած
Մեր մասներուն ամենամեղմ հըլուսն իսկ
Անոր սրտին բերտ հարուածի պէս կու գայ...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ա՛խ, շատ մեղմիկ, և շատ զգոյշ կը բռնենք:
Մերթօ՛, ճրագին չի գպչիս...

ՄԻՐԹՅ

Ես յողնեցայ

Սկզբին շուրջը վազելէն հետագայ... (կը նստի բիկ-
նաքուսին մէջ)

ՄԻՌՆԻՆԱ

Զե՛ս ուզեր որ բռնենք վիշապն ոսկեթև...

ՄԻՐԹՕ

Կ'ուզեմ, քոյրիկ, սակայն, եթէ չի ընկնէ,
ի՛նչ փոյթ, ան միշտ մեր խոսքին մէջ բանտարկուած,
Երանգ մըն է, հրանգը մեր գիշերին...
Եթէ կ'ուզես, մարենք ճըրագն, և այսպէս
Երբոր քնանանք, ան ուրիշ լոյս չի գլտած
Աչքերուդ վրայ պիտի հանգչի թեւքաց...

ՄԻՈՆԻՆԱ (վազելով)

Ա՛խ, բռնեցի՛... (յանկարծ ձեռքը կը զարնէ ճրագին
որ կ'իյնայ կը կոտրի, Պատուհանին փեղկերէն շուշ-
նակին կասկոյտ ցոյլը քնարի մը շարերուն պէս կ'իյնայ
խաշար սեմեակին մէջ)

Բայ պատուհանը, Մերթօ,
Ձեռքս ալքեցաւ... կը ցաւի... (կռշ լայ)

ՄԻՐԹՕ (պատուհանը թանաղով)

Մի՛ լալ, քոյրիկ...

ՄԻՈՆԻՆԱ (չաղով)

Կը փախնամ որ կը փախչի... (Աւ-
նեակը ողորդած է ցոյցալոյտով, Հեռուն կ'երեւի լիճը
արծաթափայլ)։

ՄԻՐԹՕ

Վառենք ճըրագն, և ուրիշներ պիտի գան...
Այնքան պայծառ է լուսնկան, ու խոշոր
Մարգարիտի պէս լիճին խորն է ինկած...

ՄԻՈՆԻՆԱ (չաղակն, պատուհանը վազելով)

Տէս, կը փախչի, Մերթօ, լուսին ցոլեկէն
Ծածկեցաւ հեռուն, կասկոյտն երկնքին
Անոր բոյնն է գուցէ, երթանք, ա՛խ, չուտով...

ՄԻՐԹՕ (պատուհանին առջեւ)

Կորսեցեալ, քոյրիկ, թեկն ոսկեվառ
Վհրջին անգամ շողշողացին... ևս տեսայ
Ան բարձրացաւ, ու բարձրացաւ աստղերուն...

ՄԻՈՆԻՆԱ

Ա՛խ, լիճին վրայ կ'իջնէ, Մերթօ, տէս, իջաւ
Ծաղիկներուն մէջ ըսպիտակ...

ՄԻՐԹՕ

Միտինա՛,

Հէնուֆարներ ևն ծաղիկներն այդ աղուոր...
Կը քնանան թիթևոնիկներն անոնց մէջ...
Երթանք, հրանգ է գիշերն այս գեղեցիկ,
Ու քեզ համար ոսկի վիշապ մը բերենք...
Եթէ պուրկիկդ արթննայ...

ՄԻՈՆԻՆԱ

Կեցի՛ր, ևս

Կը համբարեմ անոր աչքերը կասկոյտ,
Եւ համբոյրին քաղցրութեան մէջ արեցած,
Ծաղիկներու պէս ընդերկաւ կը փակուին...

ՄԻՐԹՕ

Իրա՛ւ, քոյրիկ, ևս շատ անգամ ըզգալով
Անոյ՛ համբոյրը մայրիկին, աչքերուն,
Կը քնանամ չուտով...

ՄԻՈՆԻՆԱ (օրորոցին վարագոյրն իջեցնելով)

Երթանք՝

ՄԻՐԹՕ

Միտինա՛,

Բռնէ՛ ձեռքես...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Հէքեաթի մէջ կը յաղթեն
Ամեկ սրտերը... Գիշերն ալ հէքեաթ է,
Երբ լուսնկան լիճերուն մէջ կը խնդայ... (Զեռք ձեռքի
խառարին մէջ կը քաշեն)

ՄԻՐԹՕ

Կամոց, քոյրիկ, չիյնաս... (դռնէն դուռն կ'ելնեն)

Գոցէնք դուռն, ահա՛
Գիշերն արծաթ, և արծաթ լիճը, հետո՛ւն,
Թիթենիկները քնացած են արդէն
Ծաղիկներու բաժակին մէջ խնկաբոյր...

(Վարագոյր)

Բ. ԱՐԱՐՈՒԱԾ

ՏԵՍԱՐԱՆ

Այ կողմը կիսաստուերին մէջ կ'երեւի դղեակը: Ծաղ-
կագեղ դաշտավայր մը կը տարածուի անոր առջեւ, մինչեւ
լիճը: Կապոյտ ցայգալոյսը ողողած է իր կարեւոր
երերին մէջ ամբողջ տեսարանը:

Երբ վարագոյրը կը բացուի, երկու տղաները դռնէն
դուռն կ'ելնեն զայն փակելով:

ՄԻՐԹՕ

Քալէ', քոյրիկ:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Լաւ գոցէ՛ դուռը, Մերթօ: (կը քաշեն
դեպի լիճը)
Բայց եթէ դայ մայրիկն հետու գիւղակէն...

ՄԻՐԹՕ

Ան բանալի ունի, չըսա՛ւ մեզի թէ
Առանց իրեն ըսողասելու, կրնայինք
Վերջալոյսին հետ քննանալ, անվահեր,
Ինք ուշ ատեն, գիշերին մէջ, պիտի գար
Մեզ արթնցնել իր համբոյրով մայրական:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Բայց եթէ մեզ հոս չի գտնէ, չարտասուե՛ր,
Ըսէ՛, Մերթօ, չի՞ վախնար որ հէքեաթի
Անդուծ պարիկ մը խելած է իր ծոցէն
Մեզ, հրեշտակները գեղեցիկ իր կեանքին...

ՄԻՐԹՕ

Զէ, Միռնիսա, մինչև իր դարձը, մէնք ալ
Բերած կ'ըլլանք ոսկի վիշապը, եկո՛ւր,
Զեռքէդ բռնած տանիմ քեզ հոն...

ՄԻՌՆԻՍԱ

Ո՞ւր, ըսէ՛:

ՄԻՐԹՕ

Հոն, Միռնիսա, ուր լիճին խորն է կապո՛յտ,
Ուր սպիտակ նէնուֆարներ կը ծաղկին,
Թիթեռնիկի բոյներ ամէնքն ալ թաքուն...

ՄԻՌՆԻՍԱ

Տա՛ր զիս հեռո՛ւն, տա՛ր, քեզի հետ սլիտի դամ,
Միայն բռնէ՛ ոսկի վիշապ մը՝ որով
Ես կ'ուզէի կեանքին երազը տեսնել
Այնպէ՛ս չքնաղ կախարդանքով զարգարուած... (կը
քաշեն յամբարին)

ՄԻՐԹՕ (Երբ արդէն հետզհետե կը մօտենան հեռաշոր
լիճին)

Տէս, ոտքիդ տակ որքան, որքան ծաղիկներ,
Երկինքն այնքան աստղեր չունի այս գիշեր...

ՄԻՌՆԻՍԱ

Քաղկնք, Միրթօ: (կանգ կ'առնու)

ՄԻՐԹՕ

Բայց կ'ուշանանք, Միռնիսա,
Յետոյ, երբոր լուսինը մարը մտնէ,
Նէնուֆարներն արշալոյսին համբոյրէն
Իրենց թերթերը ցօղթութում կը բանան,
Եւ բանտերն այդ ուր թիթեռներ կը ննջեն,
Կ'ըլլան ազատ, բուրումնաւէտ աշխարհներ
Մեղուներու, զեփրաններու, բոցերու:

ՄԻՌՆԻՍԱ

Ես կ'երազեմ որ աւելի դիւրութեամբ
Պիտի բռնենք ոսկի վիշապը, եթէ
Մեր ձեռքին մէջ ծաղկեփունջեր ունենանք...
Ա՛խ, տէս, որքան շատ են, սրունքներն անոնց
Թաւիշ համբոյրը կը զգան, տէս, ա՛խ, կեցի՛ր
Քաղեմ ե զոգըս ծանրաբեռ թո՛ղ ըլլայ
Ծաղիկներով, ծաղիկներով զոյնըզոյն... (կը քաղէ)

ՄԻՐԹՕ (քաշելով անոր րեւեկը)

Քալէ՛, քոյրիկ, վերադարձին քեզ համար
Որքան ուզես, սլիտի քաղեմ անոնցմէ:
Երթանք հիմա, որովհետե կը վախճամ
Որ թիթեռնիկն աստղերուն տակ զգալով
Արշալոյսին ջերմիկ համբոյրը, փախլի...
Երթանք, եկու՛ր:

ՄԻՌՆԻՍԱ (Երբոր կ'ելեն, ծաղիկները կը քափին իր գոգէն)

Զգո՛ւշ քալէ՛, չէ՞ս գիտեր
Որ կը մեռնին ոտքերուդ տակ ծաղիկներ:
Ա՛խ, կ'ուզէի թեւեր, թեւեր ունենալ...
Եւ հեքեաթին աղջիկներուն պէս թեթեւ
Ծաղիկներուն վրայէն, աստղերը մինչև
Ամանալ, սլանալ եթերային հեշտութեամբ...

ՄԻՐԹՕ

Քոյրի՛կ, լըսէ՛ լիճէն անդին կը պարեն,
Երգի ձայներ կու գան...

ՄԻՌՆԻՍԱ

Այստեղ, ոտքիս տակ
Ես կը լըսեմ որ ծաղիկները կապու...
Զեփրան մէջ կը համբուրուին սրտիմպր... (միշտ
յամբարս կը յառաջանան անոնք փէպի լիճը)

25-6984-806

ՄԻՐԹՅՈՒ

Ինչպէս կապոյտ է հեռուն... տէս, կարծես թէ
Գիշերն ամբողջ ծով մ'է կապոյտ և խորունկ...

ՄԻՈՆԻՆԱ (խնդարով)

Ծով մ'է, գիտե՞ս որ մենք լողալ չենք կրնար,
Եթէ գիշերը ծով մ'ըլլայ, կը խեղդուինք...

ՄԻՐԹՅՈՒ

Խենթ, ես լողալ գիտեմ, լիճին մէջ երէկ,
Բայց չըլլայ որ բան մը յայտնես մայրիկին
Ընկերներու հետ միասին լողացի...

ՄԻՈՆԻՆԱ (խանդավաք)

Ուրեմն ինձի պիտի բերես անկասկած
Յայգաթիթեռը ծաղիկին մէջ պահուած.
Լիճը խորունկ է, կը վախնամ.

ՄԻՐԹՅՈՒ

Ե՛ս, Երբեք!

Մինչև հեռուն կ'երթամ, սահմանը կ'անցնիմ,
Ու քեզ համար կրնամ բերել զեղեցիկ
Երազներուն թռչող ծաղիկն իր բանտով,
Նշանադրով միասին: Բայց մի՛ վախնար,
Երբ ուշանամ քիչ մը, գիտե՛ս, պէտք է որ
Ամեն ծաղիկ բանամ, սրտին մէջ անոր
Յայգաթիթեռը զաղանթէն կը թաքնի:

ՄԻՈՆԻՆԱ (ժափաճարեղով կը վազէ լճափը)

Լիճը՛, Մերթօ, լիճը՛, արծաթ հայելի...

ՄԻՐԹՅՈՒ

Ա՛յ մեր զղեակը չերեիր, հեռուն է...

ՄԻՈՆԻՆԱ

Կապոյտ լոյսին մէջ կորսւած է հեռուն...

Հոն իմ պուպրիկըս մեղմբէն օրօրուած՝
Թիթեռնիկներ ու ծաղիկներ կ'երազէ...

ՄԻՐԹՅՈՒ (լճափին մօտ եկեղծարարները բանալով)

Եկու՛ր, դո՛ւն ալ փընտրուէ՛ հոս: —

ՄԻՈՆԻՆԱ

Ամէնքն ալ

Ինչո՛ւ համար, այսպէս գողուած են, Մերթօ,
Կը վախնան որ կը համբուրէ լուսնկան,
Եւ ամօթխած՝ աչքերն իրենց կը փակեն...

ՄԻՐԹՅՈՒ

Ո՛չ, Միտինա, անոնք բոյներ են զաղտնի,
Ուր իրիկուան բոցերուն հետ կը դանոնան
Թիթեռնիկներն յողնած գիշերն հանգչելու...

ՄԻՈՆԻՆԱ (փետուրով ծաղիկներու մէջ)

Հոս չէ, Մերթօ:

ՄԻՐԹՅՈՒ

Դուն հոս կեցիր, ես երթամ
Հեռուն, բայց տէս, լիճը խորունկ չէ, կրնամ
Սրունքներըս բաց մոնել լուրին մէջ արծաթ...

ՄԻՈՆԻՆԱ

Ես կը վախնամ, յետոյ կ'էլյնաս լիճին մէջ...

ՄԻՐԹՅՈՒ

Երբոր էյնամ, կը թըջուիմ:

ՄԻՈՆԻՆԱ

Ո՛չ, Մերթօ,

Մի՛ հեռանար...

ՄԻՐԹՅՈՒ (ձեռնալով)

Բայց վտանգ եմ որ այստեղ

Ասնքան խորունկ չէ, Միտինա:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ա՛խ, դարձի՛ր,
Ես ծաղիկներ կ'ուզեմ, անո՛նք ալ արգէն
թիթեռնիկներ են երփներանգ և անոյշ,
Դարձի՛ր, կ'ըսեմ, ա՛խ, եթէ ոչ, սիրտի լամ... (շարժ)

ՄԻՐԹԹ (ձեռնռեմ)

Քոյրիկ, մի՛ լար, արգէն հասայ...

ՄԻՌՆԻՆԱ (կոչ շայ)...

ՄԻՐԹԹ (կանգնելով)

Միտինա՛ւ,

ՄԻՌՆԻՆԱ (Արտատագիկ)

Եկու՛ր, եկու՛ր...

ՄԻՐԹԹ (ձեռնռեմ՝ բարձրաձայն)

Հո՛ւ է իր բոյնը, զբա՛յ,

ՄԻՌՆԻՆԱ (Աւրերը արեւով՝ խնդաղիկ)

Ա՛լ մի երթար, բո՛նէ՛ շուտով, ու դարձի՛ր:

ՄԻՐԹԹ

Ա՛յո՛, քոյրիկ, ծաղիկին սիրտը բանա՛մ,
Եթէ փախչի, մաղերուք մէջ սիրտի դայ,
Քու ցիրուցան մաղերուք մէջ ոսկեղոյն:

ՄԻՌՆԻՆԱ

Ա՛խ, շուտով բա՛ց որ ան փախչի, կը վախճամ
Որ լե՛սին մէջ կ'էյնաս, Մերթօ... բոնեցի՛ր:

ՄԻՐԹԹ (բացականչելով)

Ա՛խ, Միտինա՛ւ...

ՄԻՌՆԻՆԱ (դողաւոր)

Ի՛նչ կայ, Մերթօ...

ՄԻՐԹԹ

Բոնեցի՛ր...

Բայց ջուրին մէջ ինկաւ ձեռքես...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Մի՛ թողուր

Որ խեղդուի, հեռո՛ւն է շատ...

ՄԻՐԹԹ

Միտինա՛ւ,

Լողալ պէտք է. ուրիշ ծաղիկ մը բացաւ
Իր շափրակները՝ որոնց մէջ է հիմա
Ոսկե վիշապը գեղեցիկ երազին...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Դարձի՛ր, Մերթօ...

ՄԻՐԹԹ (լողալով)

Հասա՛յ, քոյրիկ, բոնեցի՛ր:

Ա՛նա կու գամ, ծաղիկին հետ ես կու գամ,
Ծաղիկին մէջ է թիթեռնիկը ոսկե...

ՄԻՌՆԻՆԱ (Ծափահարելով)

Եկու՛ր, եկու՛ր դայն պուրբիկիս պիտի տամ,
Եւ երկուքն ալ օրրոցին մէջ քննացած՝
Կեանքիս աղու՛ր գեղեցկութիւնը կ'ըլլան:

ՄԻՐԹԹ (Զեռքը երկարելով, շփոխ մտա)

Տէս, մօտեցայ քեզի, ձեռքիս մէջ ունիմ
Մեծ Նէսուֆար մը որուն հետ կը բերեմ
Գիշերներու թռչող ծաղիկը չքնաղ...

ՄԻՌՆԻՆԱ

Տո՛ւր ինծի տու՛ր:

ՄԻՐԹԹ (Նկենդափարը տալով)

Ա՛ն, բայց զգո՛յշ, մի՛ սեղմեր

Միռնիկն Առնեկով

Ա՛խ, պիտ' էյնաբ, քիչ մը ուժով բռնեցի
Եկու՛ւր, Միրթօ, շուտով հկուր, կը վախնամ
Որ ան մեռած ըլլայ վախէն, և փոքրիկ
Սիրտը դադարած ըլլայ տրուկէն իր ուժովն...

Միրթօ (շնափը իջնելով)

Թըրջըւեցայ,

Միռնիկն Անհամբեր

Բայց Նենուֆարը, Միրթօ՛:

Միրթօ (Ծաղիկին քերքերը բանալով)

Ա՛խ, չի շարժիր...

Միռնիկն Անձկագին

Մեռած է ան...

Միրթօ (լալով)

Միռնիկն...

Միռնիկն

Ե՛ս մեռցուցի, գիտե՛մ, ան, է՛ս մեռցուցի
Մատնեքուս մէջ ծաղիկն ուժովն սեղմելով...

Միրթօ (լալագին)

Տէս, իր թևերը ոսկեհոտը կը՝ շողան...

Միռնիկն

Մի՛ լար, Միրթօ, ճրագը վառենք, և գուցէ
Անոր լոյսէն տաքցած դարձեալ բարախէ
Սիրտը փոքրիկ և իր թևերը բանայ...

Միրթօ (տխրագին յշտահատուրեքամբ)

Բայց կոտրած է ճրագը, ինչպէ՛ս վառել զայն...

Միռնիկն Արտին վրայ սեղմելով ծաղիկը

Սրտիս վըրայ պիտի պահեմ, մինչև որ
Անոր կեանք տամ, ամբողջ իմ կեանքը՝ անոր...

Միրթօ (Յոշուսի)

Ես գիտեմ որ հեքեալներ կան որոնց մէջ
Մահը՝ չքնաղ հողիներուն համար չէ...

Միռնիկն

Նստի՛նք այստեղ (կը նստի)

Միրթօ

Զեփուրին մէջ կը բացուին

Անոր թևերը թրթռողին հեծելով

Անոյ՛՛ հրգէր, խորունկ երգէր, անսահման...

Միռնիկն

Ա՛խ, չի մտիս, թըրջուած էս, քեզ ծածկեմ
Ծաղիկներով, պատմուճանով ծխածան... (ծաղիկներ կը
նետէ Միրթօին վրայ)

Միրթօ

Սիրտըս տա՛ք է լուսնկային համբոյրէն...

Միռնիկն

Սպասենք հոս...

Միրթօ (երագկոտ)

Արշալոյսին...

Միռնիկն

Եւ գուցէ

Անոր շողին ջերմութենէն առաջին

Ոսկի պիշապը վերածնի գեղահրաշ...

Ա՛խ քանի որ ծաղիկներ կան այսքան շատ,

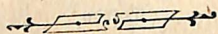
Ինչո՞ւ համար թիթեռնիկն ալ կը մեռնի...
Սպասենք հոս, Մերթօ:

ՄԻՐԹՅՈՒՆ (Միռնիկային ձեռք կը նստի)

Այստե՛ղ հանդիպուր,
Ծաղիկներուն մէջ թիթեռնիկը մեռած...
Ու քնանանք, գլուխըդ սրտիս, Միռնիկնա՛,
Քնանանք, մինչև որ Արշալոյսը ծաթի...:

(Զիրար գրկած շնափիկն վրայ, ծաղիկներուն մէջ կը քնանան:)

(Վարագոյր)

6870

2013

